

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei arhidiecezane Sibiu, strada Măcelarilor 47
Correspondențele sânt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegraful Român”, strada Măcelarilor Nr. 50.
Epistole nefrancaute se refuză. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERTIUNILE

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rândul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru de-care publicare.

Prenumerări nouă la „Telegraful Român”

care apare de trei ori pe săptămână, deschidem pe anul 1884, cu prețul cel mai moderat, ce se poate vedea în fruntea foaiei.

Banii de prenumerațiune se trimit mai cu înlesnire pe lângă asigurațiunile postale (*Posta utalvány — Post-Anweisung*). Numele prenumerantului, al comunei unde se află cu domiciliul, și eventual al poștei ultime se fie scrise bine, ca să se poată ceti.

Se atrage atențiunea on. domni abonați, al căror abonament se sfârșește cu ultima Decemvrie 1883, ași înnoi din vreme abonamentul, pentru ca să nu fie espeditura silită a sista, sau a întârziia cu espedirea foiei*).

Editura „Telegrafului Român” în Sibiu.

* O înlesnire foarte mare în expedițiune se face prin lipirea unei fășii de adresă dela abonamentul ultim.

Lupta pentru limbă în senatul imperial austriac.

(Urmare.)

Contele Hohenwarth: Am dis la prima ceteră că această propunere este neoportună; de atunci încoace m'am convins și mai tare despre acest adever, pentru că rezolvirea cestiunei de limbă este imposibilă într'un timp când partidele și naționalitățile stau față în față într'o atitudine atât de ostilă. Încât pentru merit, comisiunea încă recunoaște necesitatea limbii germane, însă e un lucru problematic, dacă propunerea minorității a ales calea cea adeverată pentru a asigura limbii germane poziția ce ea o pretinde. Este treaba administrațiunii militare a se îngriji de susținerea unității în armată. Partida din dreapta n'a dis, că o definițiune a limbii de stat este imposibilă, din contră, noi credem că s'au pus prea multe definițiuni. Dacă ne vom reaminti, că noțiunea despre „limba țerilor”, în anii mai dinainte abia capabilă de o interpretare diferită, după 16 ani de când există legile fundamentale de stat s'a făcut obiect de controversă, și vedând reflexia acestei certe asupra vieții publice întregi: ar fi un lucru ușoratic, ba chiar de grea răspundere, a crea în mod artificial un nou obiect de controversă prin stabilirea unei noțiuni noue despre limba de stat, noțiune nelimitată în nici o parte. (Foarte bine! din dreapta). Definițiunea propusă fiind mancă

și lucrul nefind clarificat, comisiunea trebuie să enunț un „non liquet” și să respingă propunerea, fiindcă nu poate consimți la o propunere, ale cărei consecuente sânt necomensurabile. Guvernul nu poate să ghidească un lucru, care casa deputaților însăși nu-l cunoaște. (Aplause în dreapta.)

Abstragând dela întrebarea, dacă este oportun a se adresa guvernului o provocare relativ la esecutarea art. de lege 19, într'un moment, când chiar și o simplă amintire a acestui obiect provoacă iritațiuni mari, — trebuie să știe, că nu avem lipsă de o specială lege despre esecutarea art. 19, pentru că toate guvernele dela 1867 au esecutat acest articol, fără a ave o asemenea lege. Aceasta părere au împărțit-o senatul imperial și toate dietele provinciale, ba chiar și comisiunea constituțională dela 1867 a respins o asemenea lege de esecutare ca neoportună și imposibilă. Raportorul minorității și-a uitat să citeze un pasagiu din raportul comisiunei constituționale, în care se dice că nu e lipsă a să aduce o lege de esecutare, pentru că legile de esecutare și ordinațiunile se țin sau de cercul de activitate al corpului legiuitor și al dietelor, sau de atribuțele administrative ale guvernului și din regatele și țăerile austriace se aud diverse dorințe și prefensiuni cu privire la cestiunea de limbă. Dacă raportorul își reaminte acest pasagiu, nu ar vedea lipsa de principiu în modurile diverse ce le a încercat guvernul pentru a rezolv cestiunea de limbă în țăerile diverse ale imperiului. Guvernul s'a conformat pe deplin cu spiritul comisiunei constituționale din 1867. Este o contradicție în atitudinea de atunci și între cea de acum a dlui raportor Sturm. Nu este mirare, dacă presa liberală a reușit a provoca cel puțin la o parte a populațiunii germane nelinise. Trebuie însă să protestez contra acestor alarmări. Nici raportul minorității nu poate constata un singur cas, o unică încercare, de a scoate limba germană din pozițiunea sa istorică. Deci ar fi neoportun, ba chiar periculos a sforța prin lege un lucru care e în deajuns conservat și scutit mai bine de un veac prin legea necesității de stat. Aceasta lege va exista cât va fi Austria. (Aplause în dreapta), adecă cât timp Austria va fi un stat poliglot, cu diverse naționalități, care au lipsă de un mediu de înțelegere între sine. Deci nu ve precipitați print'r'un esces de zel și fiți asigurați, că veți face limbii germane mai bune servețe, lăsându-ve de încercarea, de a i crea în mod artificial o prerogativă, care o are de sine în cursul firesc al lucrurilor. (Aplause vii din dreapta). Pêtruns de această convingere și în interesul limbii mele

matrne voiu vota pentru propunerea majorității (Aplause vii din dreapta).

Lienbacher: Cele cuprinse în raportul majorității sânt o negare categorică a limbii de stat. Ca german trebuie să protestez și să me declar pentru propunerea minorității. În cât pentru definițiuni ve voiu da și eu una: Limba de stat este limba statului. (Risete). Limba germană nu e limbă de mijlocire sau de conversațiune, ea e limbă de stat și această calitate a sa a rezultat din dezvoltarea istorică a Austriei. Statul trebuie să aibă o limbă, și aceasta trebuie respectată. Nu pot să adoptez decât o propunere care nu neagă limba de stat și care nu transmite esecutarea art. fundamental 19 din 1867 în competența dietelor provinciale.

Nu-mi luați în nume de rău dacă sânt cam îngrițiat; temerea și grigea au ajuns și în partea negermană la un grad așa de mare. Dându-se acest drept de dispunere în competența dietelor provinciale, nu știu ce s'ar alege din minoritățile germane din Bohemia, Moravia, Silesia, Dalmația, Triest și Kraina. Decât una ca aceasta mai bine me învoiesc cu ordonanțele guvernului, în care am mai multă încredere decât în legislaturile provinciale. O foaie oficială a dis, că pretensiunea de a stabili limba germană ca limbă de stat ar înrolva pericolul unui protest energetic din partea Ungurilor. Dlor! Ungurii au făcut din limba lor limbă de stat. Ungurii nu se vor mesteca în trebile noastre, nici vor suferi să ne amestecăm noi în'tale lor.

În urmă me declar pentru votul minorității.

Grocholski: Este un lucru nepolitic din partea Germanilor, când voiesc ași proclama limba lor ca limbă de stat prin o lege supusă fluctuațiunilor politice. Limba de stat în forma sa actuală se o lăsam mai bine sub scutul monarhului. (Aplause în dreapta). În urmă oratorul propune să se treacă la ordinea zilei preste propunerea lui Wurmband din motivul, că valoarea limbii germane pe terenul intereselor comune, în viața publică, în administrațiune nu e contestată de nimenea, întru cât privește unitatea imperiului.

Dr. Beer se încearcă a dovedi, că Germanii nu cer prerogative noue pentru limba lor, voiesc numai a se asigura contra ordonanțelor ministeriale prin o lege pozitivă. Se provoacă la esemple istorice pentru a face plausibilă părerea, că Germanii n'au avut tendențe de germanisare. (?)

Dr. Rieger: Fără voie iau cuvântul în această cestiune, pentru că eu nu aștept nici un rezultat dela această desbatere. Antevorbitoriul imediat a dis, că mulți membri chiar din partida sa s'au opus

FOIȚA.

Reîntoarcerea semințiilor lui Israel în patrie. *)

de

Vasilie Saftu.

(Cuprinsul: Semințiile robite își deplâng amara lor soarte pe țărmurii riuului Babilonului; profetii își acată sacrele lor harfe de sălcile din loc strein; levitiți nu vreau să cânte cântecurile Sionului. *)

După 70 de ani de robie, Cir împăratul îi eliberează prin emiteră următorului edict: „Toate împărățiile pământului au dat mie Domnul Dumnezeu cerului, și el a poruncit mie să-i zidesc lui casă în Ierusalimul cel din Iudea; cine dintre voi este dintru tot poporul lui? fi-va Dumnezeu cu densus și se se suie, **) și să zidească casa Domnului lui Israel, el este Dumnezeu cel din Ierusalim. **)

Atunci marele archiereu Iosua, fiul lui Iosedech, se duce înaintea tronului, ca să mulțamească lui Cir în numele concetățenilor sei: Tu ești, dise el către Cir, despre care au prorocit profetii. Primește mulțămirele credincioșilor tei supuși. **)

Semințiile părăsesc pământul robiei; Zorovavel, fiul lui Salathiel, e conducătorul lor; și întreg poporul, străbătând deșertul Babilonului strigă: Dumnezeu e bun, mila sa este asupra alesului seu popor: Israel.)

Fiice ale Sionului! Întrerupeți pentru un moment sacrele voastre cântece, și audiți, ce suferințe au avut să îndure părinții voștri.
suvenirile robiei sânt dulci, cântate în templele patriei.

Pe țărmurii riuului Babilonului noi gemeam gândindu-ne la Ierusalim; plângeam toată ziua, ba chiar și noaptea întregă și nu ne puteam mângăia pentru că patria era de parte. Harfele noastre, acățate de sălcile de pe lângă riu, semănau cu nese paseri, cari din când în când numai acompaniau suspinele noastre cu suspine și mai jalnice. Babiloniane, sumeți în haina ta de purpură și cu bogata ta tیارă, nu pretinde dela noi să cântăm cântecurile Sionului pe pământul robiei?

De șapte deci de ori a produs primăvara flori și noi nu ne am rătorit în umbra arborilor Iordanului, și noi n'am auzit cântecul paserilor lui Segor. Zilele întregi le petreceam aducându-ne aminte de Sion, și acest suvenir era toată bucuria noastră. Nu arareori rostiam numele Ierusalimului. Ce este acest Ierusalim, care-l plângeți voi totdeauna? ne întrebau tinerele fiice, cari se născuseră în robie. Ierusalimul a fost o cetate puternică între cetățile pământului, a fost orașul Mântuitoriului. Incungurat de ziduri necuceribile, aparat de turnuri grozavé, el își ridică până în nori falnică sa frunte, asemenea Libanului

ascuns în străvechile sale păduri. Templele sale erau de marmură, fumul se ridică totdeauna de pe altarele sale udate cu sânge de jertfă; regii sei aveau palaturi de cedru, și șeaise deci de sentinele veghiau împregiurul tronului lor. Popoarele veniau cu grămada la Ierusalim, ca să aducă ofrandele lor și să înalte rugăciunile lor către Dzeu. . . . Am păcătuit: zidurile necuceribile, grozavele turnuri, palaturile s'au prefăcut în pulbere; popoarele n'au mai venit la Ierusalim și drumurile sânt în doliu; orașele lui Iuda sânt numai neste pustiiri isolate; Ierusalimul e asemenea unei vèduve amar măhnite, căci și-a perdut pe fi sei. Voi cari treceți, pe lângă ruinele lui, spuneți mai e oare vre-o durere asemenea acesteia? Erba crește pe ruinele palatului lui David, și șerpele se tărăie împregiurul altarului adeveratului Dumnezeu.

Jerusalime, nu de mult atât de frumos și atât de puternic, cine va fi în stare să te renască în toate farmecile tale? Cine ne va reda serbătorile și cântecile tale? Vai! Noi am aprins mânia divină; păcatul nostru e scris cu fer pe table de diamant, și lacrimile noastre nu-l pot șterge. Sabia Mântuitoriului e scoasă. Când va intra ea oare în teacă?

Babiloane, Babiloane, tu, care puni în lanțuri desarmatele noastre brațe spre a ne transporta de parte de țăerile noastre, binecuvântat fie cel ce-ți va

*) După Ios. Vict. *Le Clerc.* *) Psalm 137 (LYX, 136). *) Paralipomenon II, 36, 23. *) Esdra I, 1, 2, 3. *) Isaia 45, 1.

la propunerea lui Wurmband, pentru că în starea actuală de lucruri și cu ministerul de acum nu se poate aștepta o rezoluțiune favorabilă. Dacă ați avut astfel de păreri, pentru ce ați substernut propunerea aceasta? Această propunere a stat bine și frumos un an întreg între acte; deodată, fără veste, lucrul devine foarte pressant și s'a cerut ca propunerea să vină la desbatere. 'Mi-veți concede, că noi avem alte lucruri de rezolvit cu mult mai grave. Tot acest deputat care a stăruit ca această propunere să se pună la ordinea zilei, a substernut o moțiune foarte estensivă prin care vrea să vindece toate relele statului. 'Mi vine a crede, că dlui deputat nu-i prea pasă atâta de rezolvirea moțiunii sale, fiindcă a cerut ca mai întâiu să se pună la ordinea zilei propunerea lui Wurmband. Ce au putut să îndemne pe acești domni ca să insiste pentru rezolvirea propunerii lui Wurmband? Se pare că dânsii voiesc a transplanta nelinisea în mijlocul poporului german, pentru a avea un nou mijloc de agitațiune. (Bravo! din dreapta; Oho! din stânga).

Deputatul Tomasciuc vrea să revindece competența de a aduce o lege despre limbă, pentru senatul imperial; dânsul însă comite aici un fel de *petitio principii*; presupunând, că avem un stat unitar cu o legislativă unitară. Dar lucrul nu stă astfel; la noi au delegațiunile, are senatul imperial, au dietele provinciale potestate legislativă; și prelungă aceasta există pentru guvern dreptul de a emite ordinațiuni de executare. Deci nu este corect a ține: Findcă avem senat imperial, acesta trebuie să le facă toate.

Este fapt, că limba germană între oare cari împregiurări are oare care valoare și acest fapt e atât de constatat prin forța împregiurărilor, încât abia i-ar trece prin cap unui om cu minte să încerce a altera această stare de lucruri. Și dacă am vrea astăzi să delăturăm limba germană și să proclamăm limba cehică sau polonă ca limbă de stat, aceasta ar fi o imposibilitate absolută chiar pentru forța împregiurărilor. De aci însă se vede apriat că limba germană și are basa sa specială în nealterata stare a lucrurilor, stare, care nu o va putea modifica nici un om, ba nici senatul imperial. Deci a fost lucru zadarnic, când dl Tomasciuc a voit să vâsparie prin aceea, că panslavistii vor să introducă în vre-o câți-va ani limba boemă sau cea polonă ca limbă de stat.

Dl Lienbacher și-a ușorat definițiunea limbei de stat dicând că aceasta este limba statului. Dar limba statului în Austria togma e variată. Noi avem șapte limbi în acest stat, care, dacă voșiți, toate sunt limbi de stat. Dacă afirmați, că unitatea statului pretinde absolut, ca să existe numai o unică limbă, și dacă diceți, că așa a fost din vechime, eu ve răspund că nu este adevărat, pentru că Austria există de mult și n'a avut nici odată o limbă unitară. Cele mai însemnate acte de stat au emanat în limba latină, ungară, boemă, cele mai însemnate pacturi se compun în limba franceză și apoi noi mai avem și un imperiu austro-unguresc. Deci dacă statul nu poate să existe fără o limbă de stat, atunci nici imperiul nu poate exista fără o limbă imperială, și eată că nu avem limbă imperială.

Deci definițiunea atât de simplă a lui Lienbacher nu se potrivește aici. Această definițiune e ca sacul, care se umple după cum vrea proprietariul său. Noue nu ne trebuie acest cuvânt mare, expansiv și euvoc. Mi s'a făcut im-

putarea că eu insumi ași fi exprimat dorința de a vedea regulate raporturile de limbă și naționalitate. Întrebarea însă este, cine să le reguleze, și pentru care teritoriu? Lienbacher crede, că această regulare nu se poate încredința dietelor, căci într'un asemenea cas se vor coplesi minoritățile germane. Dar sancțiunea Coroanei nu este oare garanție? Va permite Coroana ca rezoluțiunea unei diete, care apasă o naționalitate, să devină lege? În această privință domni din partea germână pot avea în Coroană asemenea încredere ca și noi. Noi însă mâncăm dela acel punct de vedere, că rezolvirea cestiunii de naționalitate nu poate fi posibilă prin maiorisare, ci prin pact liber bilateral între ambele naționalități ale țerei. (Bravo! din dreapta.) Aceasta este dorința mea onestă și sinceră, și mi voi pune toate puterile, ori și când și la ori ce ocasiune, ca regularea să se facă pe calea aceasta, pentru că ambele naționalități sunt prea tari decât să și dicteze una alteia legi.

Am dis că noțiunea „limba de stat“ e largă. Dvoastră însă presupuneți ca noi să primim sacul ear cuprinsul lui nil veți aduce Dvoastră în casă. Aci e vorba să se fim precauți, trebuie să șcim cu cine avem de lucru. Mărturisesc față cu dl Lienbacher, că nu sunt pe deplin lămurit asupra noțiunii „stat“, pentru că și în știință sunt două opinii în această privință: de o parte opiniunea autonomistilor, cari ved în stat o instituțiune pentru scutița dreptului atribuindu i numai misiunea a realisa aceea ce poate să încapă în sfera sa, ce se poate realiza prin conlucrare în populațiunea întreagă. Părerea contrară e a crede, că statul înainte de toate are să promoveze fericirea și prosperarea popoarelor sale și se cuprinde în sfera sa tot și toate. Această părere emană deacolo, că mintea sudțiilor e mărginită, că altfel oamini ar peri în nomol și necurățenie, dacă nu i-ar comanda statul. Prima părere e hotărât cea corectă și adevărată. Dar liberalii, așa precum sunt ei astăzi la noi, pretind omnipotența statului. La dișii toată puterea se concentrează la masa ministerială. Ministrii firesce sunt responsabili. Firesce câte odată ministrii chivernisesc în mod neresponsabil, când au adecă majoritatea pe partea lor. Masa ministerială e un fel de claviatură. Când joci pe ea se mișcă toți funcționarii administrativi. Un al doilea registru din această claviatură îl joacă gendarmeria și miliția, pentru a da registrului de desubt un accent și mai apăsător. Este lucru caracteristic, că liberalii își află idealul în aceasta procedere. Consecuența acestei procederi însă este, că lor le place ca statul să se amestece în toate, le place socialismul de stat. Este însă lucru firesc că îndată ce se condece statului omnipotența, lucrătorii de loc își trag consecuențele și dic: Nu este drept ca noue deșimi din tot câștigul să se dea capitalului, ear noi lucrători să perim de foame; nu este egnitabil, ca oamenii, cari lucră mai puțin să mânce mai mult, și statul e chemat, a face pe toți oamenii fericiți, deci trebuie să se ingrigească și de soartea noastră.

(Va urma).

Revista politică.

Sibiu, 18 Ianuar'e 1884.

Cestiunea cea mai ardătoare, care mult a frământat crerii politicilor nostri, proiectul pentru

căsătoria dintre creștini și everi, se va aduce din nou pe tapet la dietă, însă de astădată numai pentru a-i face ultimele onoruri, ca apoi și ea să treacă în domeniul vecinicei uitări poate pentru totdeauna. Situațiunea o caracterizează foarte potrivit o foaie umoristică din Viena, care altcum înțelege satira, nu ca multe altele.

Această foaie îndreaptă pre părintele acestui proiect de lege să ducă pe fătul în institutul pentru primirea și adăpostirea băiaților cărora nime nu vrea să le fie părinte. O mângăere totuși mai rămâne celor interesați și aceea este împregiurarea, că deși fără nume fătul totuși va crește și recunoascerea paternității se poate esopera la timpuri mai bune.

În senatul imperial din Viena lupta pentru decretarea limbei germâne de limbă a imperiului, s'a terminat cu respingerea propunerii contelui Wurmband. Prin aceasta s'a pus capet agitațiunii și s'a trecut la alte lucruri de un folos mai practic pentru imperiu. În fața furtunoasei priverliste din senatul imperial diarele din Budapesta se laudă mult ca și fariseul din biblie: „Mulțemescuți Doamne că nu sunt și eu ca alții!“ Guvernamentalul „Nemzet“ relevând luptele pentru limbă din senatul imperial, vine la următoarea conlusie: „Cine se miră observând, că în Austria germână nu este nici o maioritate, care să decreteze limba germână de limbă de stat, va face bine se nu uite ce avantajiu mare este, ca vieața publică a Ungariei nu e turburată de astfel de cestiuni, fiind că pe acest teritoriu al contrastelor naționali mult urgisita direcțiune liberală a fost în stare în cei 17 ani să conserve pentru stat forma care pentru noi are trei însușiri de o neprecalculabilă valoare: formă *conservă statul ca stat unguresc, unitar și constituțional*. Cine privesce în vecinătate și vede ce rezultate arată direcțiunea politică contrară, acela își va perde pofta de a provoca și aici asemenea crisa.

Nu mai cât fariseul să nu uite trei lucruri: statul unguresc cu nimica nu și va pute justifica asupririle dâlnice aplicate naționalităților fără sfială — căci de milă nici vorbă nu mai poate fi; tot așa stăm și cu unitatea; ear cât pentru constituționalism dacă se va continua neprecugetata sistemă actuală, din atributele constituționalismului numai numele e justificat.

Dela călătoria principelui de coroană al Germaniei la Roma, diarele clericale nu mai înceată cu proclamarea suveranității papale. Inițiativa mai fățiș o a luat acuma partida centrală din parlamentul Germaniei. În fața acestor pretensiuni pășese faurul din mithologia antică cu sdrobitoriu de ciocan, sub a cărui loviri s'au turtit aderenții domnierei lumesce a papei. Diarul „Nord Allg. Zeitung“ dice că formarea unei partide politice cu asemenea idei ruginite este un non sens, ca și cum ar fi formarea unei partide protestante, sau a unei partide jidane.

Ministrul de esterne al Rusiei, domnul Giers a ajuns în pace acasă, și după el urmează lunga serie de aprețieri a întrevorbirilor, ce au urmat în Viena și Berlin, la cari ca adnec se adaogă coniecturele diarelor asupra păcii europene. Ce va urma nu se șcie, de va urma resboiu de buna seamă el va fi provocat indirect de ferberea internă din Rusia, care tot mai tare ese la iveală.

Partida nihilistilor prinuciderea lui Sudeikin a pășit pe terenul faptelor. Diarele din London aduc sciri positive despre uciderea lui Sudeikin,

face ție toate relele, ce ni le ai făcut tu nou; binecuvântat fie, cel ce-ți va ascunde zidurile tale în pulbere așa de tare, încât călătorul să nu te mai recunoască.

Și Tu, Ddeul părinților nostrii, Tu ai promis lui Avram urmași cu mult mai numeșoi decât stelele cerului și nășipul mării. Tu ai promis copiilor sei un imperiu etern: și iată noi ne topim de dureri pe un pământ străin și noi suntem copii lui Avram! Inimicul a năvalit asupra orașelor noastre ca vârtejiul de flacări mistuitoare, și Babilonianul își bate joc de noi și bate joc de suferințele noastre ne tot întrebă: unde e puternicul Ddeu, Ddeul forței și victoriei, care veghia asupra lui Israil, întocmai cum protegează vulturul din înălțimea cerului puii sei.

Ddeul nostru e în cer! Sioane tresari de bucurie, deși ești ascuns în ruinele tale. Acela care a condus fără pericul pe părinții nostrii prin mijlocul valurilor mării Roșie; acela, care a făcut să iasă dintr'o stâncă seacă izvoare de apă vie, nu și-a întors ochii dela poporul său; el și-a adus aminte de zilele lui Avram și a lui Iacov. Scoală-te, principe, care ești ales să redai lui Iuda libertatea sa, eși din sinul mamei tale, nascerea ta poartă deja sigilul degetului lui Ddeu.

A sosit oara: cuvintele lui Cir au affat resunet pe drumurile Babilonului: „Mântuitorul, Ddeul din

ceriu, mi-a dăruit toate țerile pământului; el mi-a poruncit să ridic templul meu în Ierusalimul, ce se află în Judea. Voi toți, sânteți poporul lui. Mântuitorul să fie cu voi; întoarceți-vă în Ierusalim și zidiți casa Mântuitoriului.“

Marele archiereu Josua, fiul lui Josedech, păși înaintea tronului spre a mulțami în numele lui Israil: „Tu ești — dișe el cătră Cir — despre care au prorocit profeții nostrii. Mântuitorul e cu tine, el te va duce de mână prin mijlocul luptelor: el va face să se plece popoarele înaintea ta; pe regi îi va pune pe fugă și va rupe porțile de aramă. Noi credincioșii tēi supuși, ne vom ruga pentru mărirea ta.

Ddeul ceriului și al pământului va asculta rugăciunile noastre.“

Atunci Israil părăsi pământul strein: Zorovavel, fiul lui Salathiel, era în fruntea semințiilor.

O di de fericire! Cât de tare te deosebesci tu de aceea, în care copii sionului, smulși din patria lor și goniți spre țeara exilațiilor de un învingător neîmpăcat se întorceau spre a arunca pentru ultima oară ochii asupra căminului părinților lor! Ei auziau din depărtare pocnetul templelor doborite la pământ și a Ierusalimului, ce se prăvălia în abis. Cât de amar plâneau ei: Cum se amestecau gemetele lor cu vaietele profetului, care dicea un ul-

tim adio pământului patriei sale! Diua de necas și suferință a trecut: Noi vom vedea în curând locul unde a fost odinioară palatul lui David și templul lui Solomon. Vom mai plânge încă pe mormântul părinților nostrii, vom auzi pe țermurii Iordanului sunetul harfelor profeților; laudele Mântuitoriului vor face să răsună câmpurile lui Israil și cedrii Libanului și vor pleca sumeșul lor cap.

Cine e aceea, ce înaintează spre noi frumoasă ca și aurora, majestooasă ca soarele, teribilă ca un câmp încărcat cu lance? Ierusalimul ni se pare asemenea unei mirese, încungiurată de pompa ei nujoțială. O Ierusalime, arată ne cereasca ta față, Iasă să se audă vocea ta, cântă imnele Mântuitoriului. Vocea ta e așa de dulce; Fața ta are atâtea farmece....

Sionul se renasce din mijlocul ruinelor sale; Libanul ne a oferit cedrii sei miroșitori; templul s'a ridicat pe o sută de stâlpi de aramă; imnele sacre răsună; fumul se înalță totdeauna de pre altarele lui; dar templul lui Solomon nu mai există.

Fiice ale Sionului, începeți de nou cântecele voastre; lăudați pe Mântuitorul ceriului și al pământului, mila sa e asupra lui Israil!

scrieri, cari devin cu atât mai verosimile, cu cât au eşit dela nihilisti, şi ele varsă tristă lumină asupra situaţiunii interne în Rusia.

„Observatoriul” nostru reflectează şi el în Nr. său de ieri la comunicatul organului oficial „Budapesti Közlöny”, de care noi, mâbniţi până în suflet, făcărăm amintire ca de un-*ce* „Mai nou” în Nr. nostru din urmă. Decumva „Observatoriul” în adevăr a cetit atinsul comunicat oficial, va fi trebuit să afle, că acela priveşte exclusiv biserica noastră gr. or. din Transilvania. Şi fiindcă lucrul stă aşa, caută să o spunem: că în ce priveşte archidieceasa gr. or. transilvană, „Observatoriul” nu graiesce adevăr când afirmă, că până acum ajutorul de stat, sau — după „Observatoriul” — mila împărătească ori pomană „se împărtaşă prin ordinarietate diecesane sub condiţiune, ca fie care să aibă atestat dela administraţiunea politică de conduită politică bună.” Astfel de atestate până acum nu s’au cerut dela clerul gr. or., poate însă că s’au cerut dela alte cleruri, ori că se vor cere în viitoriu; de aceea noi când facem aceasta rectificare, în celelalte nu vrem să stricăm umorul bun al „Observatorului”, nici digresiunile lui sarcastice până la împăcare şi infrăţire. Vor fi având şi acestea locul lor.

Correspondențe particulare

ale „Telegrafului Român”.

Dela Chioar, 16 Ianuarie 1884. Onorată redacţiune! Alegerea de protopresbiter este de o însemnată importanță în biserica noastră, să mi fie deci permis a descrie pe scurt marsul şi rezultatul alegerii de protopresbiter în tractul cetăţii de peatră; urmată la 12 Ianuarie a. c. în biserica parochială gr. or. Leschia.

În întreg ţinutul acela a făcut mare bucurie, îmbucurătoarea ştire că la alegerea de protopresbiter vor fi norocoşi de a primi în sinul lor pe un oaspe aşa înalt cum au fost comisariul consistorial domnul asessor, Nicolae Cristea, care nu numai pe terenul bisericesc, ci şi pe alte căi s’a luptat, şi se luptă pentru promovarea interesului poporului român. În 11 a. l. c. nu numai credincioşii bisericei noastre, ci şi cei de altă confesiune, asteptau cu neastâmpăr sosirea înaltului oaspe. În comuna Cernesti l’au întâmpinat, clerul şi poporul din acest tract, prin o cuvântare rostită de părintele administrator Ioan Şovrea, de aici apoi însoţit de vreo 16 trăsură s’a dus în comuna Leschia, unde era pus locul de alegere, pe toată calea se auzea frenetice urări de să trăiască, aci apoi earăşi de nou l’au întâmpinat, poporul din loc care i-au făcut şi o poartă de triumf. Domnul comisariu răspundea la toţi cu cuvinte calde, şi bine simţite, cari făceau o impresiune plăcută asupra ascultătorilor.

Inceputul s’a făcut prin săvârşirea Sf. liturgii din partea a patru preoţi în frunte cu comisariul consistorial dl asessor Nicolae Cristea. Adâncă impresiune a produs asupra alegătorilor întruniţi cuvântarea ce a ţinut Domnul comisariu pe la sfârşitul serviciului dumnezeesc. După chemarea s. Duch membrii sinodului s’au întrunit pentru a alege o deputaţiune, având însărcinarea să invite pe domnul comisariu la deschiderea sinodului electoral, care s’au ţinut în biserică, fiind că localul scoalei era prea îngust.

La 11 oare comisariul însoţit de deputaţiunea, s’a reintors la biserică, unde a fost întâmpinat cu însufleţite strigări de să trăiască, acum de nou, prin cuvinte foarte simţite, aduce înaintea alegătorilor momentuositatea lucrului, pentru care sunt întruniţi; provocând pe membrii sinodului la cordialitate şi frăţietate; şi ca delăturind toate, să aibă în vedere numai şi numai promovarea intereselor biserice, prin aceste cuvinte declară şedinţa de deschisă. Verificarea membrilor, alegerea bărbaţilor de încredere precum şi celelalte pregătiri au mers în ordine esemplară şi în armonie. Cel mai serbătoresc moment au fost proclamarea de protopresbiter ales aproape cu unanimitate a dlui Ioan Şovrea, care în decurs de 9 ani a ocupat şi ocupă şi astăzi postul de administrator pprec al tractului Cetăţii de peatră. Dintre cei 42 membrii prezenţi unul a votat pentru un Pasca necunoscut care 41 membrii şi-au întrunit voturile şi încrederea în persoana părintelui Ioan Şovrea.

După aceasta s’a ales o comisiune care avea să cheme pe nou alesul în faţa Sinodului, ceea ce s’a şi întâmplat. Domnul Şovrea au răspuns sinodului că este foarte mişcat în adâncul inimei de ovaţiunea ce i se face şi promite de a pune toate puterile sale în serviciul scolei şi a biserice. După ce la 2½ oare era gata cu toate, invitându-i nou alesul la masă ce era pregătită în localul scolei

acolo s’au dus cu toţi unde apoi în frunte cu comisariul felicitară de nou pre alesul protopresbiter. Aci apoi sau purtat numeroase toast în sănătatea comisariului, nou alesului protopop şi a altora.

Unul dintre alegători.

Sudeikin.

Despre omorirea şefului poliţiei secrete din Petropolea am făcut şi noi amintire. Spre completarea celor reportate mai reproducem următoarele după Romann:

Diarul „L’Indépendance roumaine” publică după diarul „le Paris” următoarea relaţiune:

Locotenentele-colonel Sudeikin; şeful poliţiei secrete din Petersburg, omorît la 28 Decembrie anul trecut, era cel mai periculos adversar al teroristilor ruşi. Născut într-o familie burgheză, era acum cincisău ani cu totul necunoscut afară de familia şi de tovarăşii sei din regimentul în care servea. Puterea extraordinară ce o exercita în timpul din urmă, era datorită numai tăriei de voinţă şi inteligenţei sale puţin comună. În mai puţin de trei ani, simplul oficiar devenise personajul cel mai însemnat al imperiului după Ţar, mâna dreaptă şi intimul acestuia. Când Alecsandru III — nu pentru teama de el însuşi, ci pentru soţia şi copiii lui — trăi aproape doi ani ca un prisoner de bunăvoie la Gacina, hotărî cu ori ce preţ a se încorona, căci se dicea în popor că nu numai Alecsandru II ci şi fiul seu fusese omorît, şi că Ţarul care trăia la Gacina era un impostor, Sudeikin, care în timpul acesta parăsise armata pentru poliţie, garantă nu numai siguranţa Ţarului la încoronare, ci şi completa stirpire a nihilismului. Prin urmare, fu chemat la Petersburg şi pus în capul poliţiei secrete.

Până în acel moment fusese oficiar de gendarmerie la Kiew, unde, la 1878, neliniştea foarte mult pe revoluţionari, în unire cu generarele Strelnikov. Nihilistii Ludwig Brandtner (un prusian) şi Spiridenco (spândurat supt numele de Antonov) cădură în mâinile lui, precum şi Valerian Ossinski şi soţia sa Sofia Loeschern de Herzfeld. Aceasta din urmă fu de două-ori scăpată dela moarte prin intervenirea fostei împărătese, dar cei trei oameni fură spânduraţi, o perdere mare pentru nihilisti. Pentru acest fapt, Strelnikov şi Sudeikin fuseseră condamnaţi la moarte de cătră revoluţionari şi otărîrea fu executată pentru cel dintei în toamna anului 1882. Strelnikov, care era capul „Teroarei albe” şi ura pe toţi liberalii ca pe nesce inamici personali, recomandase deja Ţarului Alecsandru III pe Sudeikin, atunci în etate de 20 de ani.

Sudeikin abea intră în funcţiune la Petersburg şi schimbă cu totul organizarea poliţiei secrete, isbutind astfel a împedica mai multe comploturi nihiliste pe cari predecesorii lui nu le ar fi putut descoperi decât după izbucnirea lor. Încrederea Ţarului şi-a curţii în Sudeikin creştea, mai mulţi capi ai revoluţionarilor cădură în mâinile lui; el află secretele unora din ei şi câştigă în serviciul lui câţiva afiliaţi ai partidei teroriste.

Nihilistii otărîra a nu turbura încoronarea, pentru a lăsa împăratului ocaziunea de aşi descoperi jocul. Fericita urmare a evenimentului fu atribuită lui Sudeikin, şi personajele influente încetară dea mai vorbi de reforme. Sudeikin nu se afla aci şi sistema lui nu era oare infalibilă?

Această sistemă nu era nouă; ea era aplicată de mai mult timp în Europa, şi mai cu samă în Francia. Singurul merit a lui Sudeikin era adresa şi energia cu cari o transportase în Rusia.

Planul lui era acesta: A nu aresta nici o dată un om la întâia bănuială, ori cât de compromis ar fi fost el; al supraveghea necurmat, pentru aşi găsi amicii şi aşi prinde pe toţi de odată, dând drumul chiar la unii din ei pentru a face noue descoperiri. Astfel lucrare în 1878 la Kiew, unde aretase pe toţi revoluţionarii bănuţi, apoi câte-va zile în urmă liberase pe câţi-va din ei, cei mai compromişi şi mai puţin prudenţi. El îi numea curse; revoluţionarii însă îi numeau bombe. Pentru a angagia spioni, agenţi, şi mai cu seamă agenţi provocatori, Sudeikin nu cruşa nimic: nici bani nici făgădueli, nici minciuni; el însuşi era pretutindeni, scia să inspire încredere chear celor mai rău creşetori, după modul cum el discuta cestuionile în sensul ideilor lor. Deşi umplea închisorile, juca însă rolul de liberal deschiarat, cu tendinţe socialiste; era pentru abusurile pe cari revoluţionarii voeau ale desrădăcina şi mergea chear până a conveni că terorismul era iustificat în Rusia, şi că acesta era singurul leac pentru relele ţerii. „N’am nimic de obiectat la omorirea spionilor şi găşilor ca Trepov, dicea el într’o zi, oameni de acest fel nu sunt demni să trăiască.” Numai pentru împăratul, el arăta cea mai mare veneraţiune: al protege era singura sea grijă.

Împăratul, repeta el, îi dăsesse de mai multe ori că, dacă linisea avea să ţină, va face reforme şi va da o amnestie. În acelaşi timp Sudeikin confia intimilor lui că are se nimicească „partida voinţei poporului” şi că, în scopul acesta se încearcă a l’impinge la o conspiraţiune generală pentru a aresta pe toţi vinovaţii în ajunul executării. El fundase la Geneva un diar, care îndemna pe faţă la omor şi la revoluţiune. Cu lucrătorii, Sudeikin era democrat, partisan al monarhiei slavo-file şi adversar al claselor cultivate. Cu liberalii, era liberal, propagandist cu propagandistii; bun patriot cu toţii. Francheta şi lealitatea ce areta, şi pe cari scia la ocaziune ale însoţi de lacrimi, înşelau adesea chiar pe cei cari îl cunoseau bine. El invita tineri şi femei a veni să-l vadă la biroul lui, vorbea cu ei, căuta ale smulge secretele şi sfârşea prin ale propune să între în serviciul lui. Dacă ei refuzau, îi ameninţa de a-i denunţa ca spioni — şi de ordinul ameninţarea isbutea.

Adesea şi uneltirile sale nu isbuteau. În 1880 era ataşat pe lângă un oare-care Piotrowski; el îl aresta şi ordonase să fie condus la Petersburg însoţit de doi gendarmi. La o mică staţiune, nu departe de capitală, cei doi gendarmi şi prisionarul lor se coboriră din tren; la o distanţă oare-care fură atacaţi de trei persoane; prisionarul fu scăpat şi fugi spre oraş. A doua zi apărea în toate diarele o relaţiune despre aceasta afacere, şi Sudeikin spera că nihilistii vor primi pe Piotrowski cu braţele deschise. Dar comitetul executiv primise la timp un avertisment şi nu întârziase a-l comunica tuturor afiliaţilor.

Altă dată, Sudeikin propuse unuia din agenţii sei provocatori să organizeze un complot în contra vieţii lui, pentru a putea astfel să pună mâna pe toţi conjuraţii în momentul executării. El era aproape să-şi pună viaţa în pericol, şi de mai multe ori a făcut lucruri de felul acesta.

Sudeikin nu era nici crud nici fanatic. El nu avea de cât o singură pasiune: exercitarea marelui sale puteri oculte. De altminterlea, el umbla zile şi nopţi întregi pe stratele Petersburgului prin ploaie şi prin soare, îmbrăcat ca un simplu om din popor, ca un simplu aginte secret. Se dicea că, fiind îmbrăcat în lucrător, dete de urmele lui Bogdanovici (Cobosev), omul care săpase mina ce era să facă să sară în aer mica Sadovaia. Adesea călătoria la Moscva, Karkov, Kiev sau Odesea, şi fie care din acestea călătorii costa libertatea sau viaţa la sute de bărbaţi sau de femei. Această activitate supranaturală nu putea să mai urmeze, şi de cât-va timp, revoluţionarii otărîseră de a pune un capăt. Sudeikin scia aceasta foarte bine, şi, vorbind nihilistilor pe cari îi aresta, dicea ridend că are să fie omorît mai curând sau mai târziu, dar că nu va cruşa nimic pentru a fi omorît cât se poate mai târziu. Pentru siguranţa lui întrebuinţa aceleaşi mijloace ca şi adversarii sei; numai intimitii lui îi cunoseau adevărata adresă. El lucra ca şi ei întrebuinţând nume închipuite şi facându se cunoscut prin oare cari semne masonice.

Un astfel de om nu putea să cadă decât sub lovitură unui intim, şi nici odată teroristii n’au dat o dovadă mai mare de puterea lor de cât omorind pe omul imperiului cel mai mare după Ţar.

„Cu modul acesta, incheie *Stepniak*, revoluţiunea a protestat cu solemnitate în contra sistemii de represalii, care nu poate face nimic în contra mişcării pricinuite de însăşi situaţiunea ţerei. Monarhia rusă trebuie se facă concesioni sau să se aştepte la reîncepterea terorismului politic cu toate urmările lui.”

Varietăţi.

* (*Aviz.*) Reuniunea română de cântări din Sibiu şi va ţine *Duminecă 22 Ianuarie* (3 Faur) a. c. adunarea sa generală în sala de probe în institutul seminarial din Sibiu. Inceputul şedinţei la 5 oare după amiazi.
Comitetul.

* (Guvernul din România) a comandat construirea a două vase de războiu în Englitera, cu priveghiarea lucrărilor şi transportarea lor în ţeară a însărcinat pe dl căpitan Corlinschi din flotilă, care a şi plecat în această misiune.

* (Dela camera advocaţială din loc.) Adunarea generală a camerei advocaţiale din Sibiu este convocată pe 2 Februarie a. c. st. n. 10 oare înainte de amiazi. Obiectele de pertractare sunt: raportul anual al secretariului, darea de seamă a cassarului, bugetul pentru anul 1884, propuneri eventuale, şi noua alegere a comitetului.

Spre validitatea alegerii se recere, ca cel puţin jumătatea tuturor membrilor să fi votat. Spre a se pute face acestea membrilor esteri li se dă voia a-şi trimite voturile în cuvertă, şi subscrierea se fie pe cuvertă, spre a pute ţine evidenţa respectivilor.

* Duminecă în 10 Februarie st. n. a. c. se va arăta un bal filantropic în sala „Otelului național” din Blaj într-un folosul „fondului pentru ajutorarea studenților miseri în cas de morbo”.

Prețul intrării; pentru persoană 1 fl. v. a. pentru familia de trei membrii 2 fl. v. a. pentru familia de preste trei membrii 3 fl. v. a.

Inceputul la 7 1/2 oare seara.

Oferte marinimoase se primesc cu mulțămite, se vor cita pe cale diaristică și sunt a se adresa la casariul Nicolau Popescu profesor.

* (Esposițiunea internațională de igienă la Londra) în cursul anului 1884, începând dela 1 Mai, se va ține șese luni în South Kensington în Londra, în localitățile esposițiunii de acum un an de pescărie, o esposițiune internațională sanitară după modelul esposițiunii igienice din 1883 din Berlin. Esposițiunea va avea două secțiuni principale: I. igiena și II educațiunea.

* (Omor). În pregiurul Vienei se întâmplă lucruri tot mai groasnice. Mai ieri alaltaeri am anunțat omorul unui zaraf și a doi copii ai sei, omor întâmplat seara la 6 oare în una din stradele principale ale Vienei. Am mai spus apoi că un detectiv — sau policist secret cum s'ar dice mai la înțelesul tuturor, s'a aflat mort pe stradă în un suburbiu al Vienei, numit Florisdorf.

Acum avem să înregistrăm tragica soartă a unui detectiv din Florisdorf suburbiu al Vienei, întâmplată în Vinerea trecută. Dimineața la 8 oare eșise de acasă detectivul Bloch, ca să meargă în oficiu. După ce făcu vre-o câți-va pași pe uliță se întâlnește cu un om care trage în el cu revolverul, impușcă de 6 ori până ce bietul om cade mort.

Ucigașul fu prins și dus la poliție, însă nu vrea să spuie cum l cheamă, de unde e, cine ce, ce a avut cu bietul om. Atâta spune că este pus de o seamă de oameni, cari și-au pus în cap să omoare pe toți câți sunt chemați a ține rândueala în țeară. Acești oameni omoară,ucid ca cei din țeara muscanului, ccri se numesc nihilisti. Aceasta sama de oameni au pus pe gânduri poliția, și acuma s'au trimis câțane, cari se facă rânduială și se păzească pe cetățeni de asemenea urgii.

* (Templul din Jerusalem). Doisprezece Yankee (așa numesc Americanii pe Englezi) toți Milioneri avuți s'au aliat între sine a rezidi vestitul templu din Jerusalem și a-l pune în starea, cum era înainte de nimicirea Ierusalimului prin împăratul Tit. Paralele le sunt lor condițiuni laterale. Doi membrii al acestui syndicat au și pornit deja la Jerusalem pentru a face pregătirile necesare pe sama acestei întreprinderi colosale.

* („Nagyszobeni magyar polgári kör.”) Sub numirea aceasta s'a înființat aici în Sibiu o reuniune a cetățenilor maghiari și semimaghiari din orașul

nostru. Scopul acestei reuniuni este nobil. Ea are în vedere promovarea clasei mijlocie, ridicarea forței ei materiale și morale și — după cum se dice — promovarea intereselor cetățenilor din Sibiu fără deosebire de naționalitate.

Acesta este scopul vădit. El este destul de nobil. Cel ascuns este conservarea elementului unguresc în acest oraș, și înmulțirea lui cu toate mijloacele. După cât am înțeles noi, aceasta a și succes în parte, căci cetățenii de toată categoria se întrec a se înrola ca pioneri ai maghiarismului în mijlocul nostru.

Salutăm din inimă această Reuniune și o salutăm cu sinceritate. Năsuința de a se conserva și a promova interesele speciale, trebuie stimată și apreciată. Ea ne aduce folos dublu. Învățăm din exemplul ei a rumpe cu separatismul și antagonismul, ce domnesce ați între românii din Sibiu, și ne curățim de elementele, cari ca parasite contribuiau la putredirea corpului nostru național; sau unguresce vorbind: „Ritkulunk de tisztulunk”.

În 20 a luni curg. această Reuniune s'a constituit alegând president pe dl Zágoni Gábor, notar public, vice-president pe dl Fesztory Lajos, notariu public dl Székely Károly, comp. la comitat, cassariu Rosenblum și econom Gidofalvy Géza.

* (Diaristica Ungariei în anul 1883) a fost după V. U. destul de numeroasă. În anul acesta au apărut în Ungaria 719 diare, dintre cari 481, unguresci; pre 12,704 indiviți, cari vorbesc unguresc vine un diariu, pe 13,911 germani, cade un diariu nemțesc, 33,782 slavi unul slăvean, și unul românesc cade pe 101,034 români. Dintre cele 719 diare 222 au apărut în capitală și 259 în provincii. Afară de acestea au mai apărut în limba germană 151 de diare contra 136 din anul 1882, în limba slavă 53 ca și în 1882, în limba română 23 contra 21 din 1882 în limba italiană 5 (contra 4) în limba hebraică 2.

* (Un manuscript rar.) Sultanul Turciei a dobândit printr'o procedură ingenioasă, un manuscript de o valoare foarte mare.

Unul din supușii sei ținea dela părinți, cari și acestia aveau dela strămosii lor, un manuscript aproape unic din Coran, datând de mai bine de cinci veacuri și care la început fusese dăruit de sultanul Mahmud moscheii din sfinta Sofia. El ținea negreșit la densus ca la ochii din cap. De curând un bibliofil îi oferise 150,000 lire. El refuză, otărit să nu cedeze nici odată manuscriptul prețios decât vre unui museu european, care să perpetuese numele donatorului.

Pe acest manuscript Abdul Hamid a pus mână în modul următor:

Acum câteva zile proprietariul acestei curiozități literare era să plece la Londra, când un vămaș

descoperi în bagajele sale faimosul manuscript. Trebuie să se scie că vămașii din Constantinopole nu sunt lipsiți de erudițiune. Vămașul nostru, în adevăr, găsind acest antic exemplar din Coran, ridică brațele la cer și după multe exclamațiuni pline de evlavie, declară că nu va lăsa să iasă din Turcia nesce asemenea moasce ale mohamedanismului. Căletoatul protestă în deșert. Vămașul confiscă manuscriptul ca „proprietate a Statului”, și l trimisă sultanului Abdul Amid, care deveni astfel fericitul sau posesor și care petrece, negreșit, oare plăcute, comparând teextul lui cu acel al coranului astăzi în vigoare.

* (Avis!) Pentru a putea cât mai bine și mai ușor înlesni desfacerea produselor diferite ale membrilor societății cooperative din țeară, precum și pentru a pune cât mai încunoscintă despre aceste produse pe consumatori; câți-va înși, membri ei înșii a cooperativei, au cređut nemerit a înființa în Galați, centru important de comerț, cu începere dela 1 Ianuarie 1884, un birou de informațiuni, comison și publicitate, a căruia menire este pe de o parte de a se pune în relațiune, cu toți cooperatorii și ale înlesni desfacerea mărfurilor lor în condițiuni cât se poate mai avantajoase, ear pe de alta de a organiza prin țiarele din țeară și eventual din stăinătate o publicitate cât mai întinsă pentru popularizarea acelor produse ale cooperatoriilor.

(Mijloc de cură.) Tuturor câți sufer de epilepsie, convulsioni (sgârciuri) și de nervi le putem recomanda un metod renumit în lumea întreagă, recunoscut de cele mai înalte autorități medicinale, așa dicend minunatul metod de cură al dlui profesor Dr. Albert, în Paris, place du Trône, 6; deci fie-care bolnav să se adreseze cu deplină încredere la susnumitul și mulți și vor dobândi sănătatea, deși au desperat deja de a o mai reavé. În casa dlui profesor toți cei ce sufer de nervi vor afla locuință liniștită, cei lipsiți de mijloace vor fi considerați; cum am înțeles în isvor sigur, prețurile capitalei universale Paris sânt relativ foarte ciftine. Tractament și prin corespondență, dacă se va trimite istoricul detaiat al boalei. Trebuie să mai observăm, că dl profesor Dr. Albert va pretinde onorar numai după ce se vor vedea rezultatele cunei.

Loterie.

Mercuri din 30 Ianuarie 1884.

Brünn: 11 43 7 72 85

Bursa de Viena și Pesta.

Din 29 Ianuarie n. 1884.

	Viena	B-pesta
Renta de aur ung. de 6%	121.60	121.60
Renta de aur ung. de 4%	89.90	89.85
Renta de aur austriacă	109.40	100.50
Împrumutul drumurilor de fer ung.	140.20	140.25
I emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer orient. ung.	93.50	93.25
II emisiune de obigațiuni de stat dela drumul de fer orient. ung.	116.50	116.50
Obligațiuni de stat dela 1876 de ale drumului de fer orient. ung.	99.—	98.75
Obligațiuni ung. cu clausulă de sorțire	99.50	99.50
Obligațiuni urbariale temesane de	99.—	99.50
Obligațiuni urb. temeș. cu clausulă de sorțire	100.25	100.—
Argint		
Galbin	5.71	5.65
Napoleon	9.62	9.60
London (pe polița de trei luni)	121.30	121.26

Nr. 380

[656] 1—3

CONCURS.

Pentru întregirea parochiei vacante gr. or. Bobëlina de clasa a III protopresbiteratul Geoagului I. se deschide concurs cu termen de 30 de zile dela întâia publicare.

Emolumentele sânt:

Casă parochială cu grădină de legumi, pădure și pășune, dela 126 familii câte o ferdelă a 16 cupe cucuruz sfărmit și stola usuată cari toate computate în bani dau un venit anual de 297 fl. 82 cr. v. a.

Concurenții au de ași subterne cererile conform legilor din vigoare vigoare la oficiul protopresbiteratul gr. or. al tractului Geoagului I. și de sunt preoți se fie proveđute cu documentul despre incuviințarea Preavenerabilului Consistoriu.

Hondol 1 Ianuarie 1884.

Oficiul protopresbiteratul gr. or. al tractului Geoagului I. în conțelegere cu comitetul parochiali.

Vasiliu Pipos,
protopresbiter.

Nr. 264.

[651] 2—3

CONCURS.

Pentru întregirea parochiei vacante de clasa a III Richisdorf în protopresbiteratul Mediașului, se escrie concurs pe basa înaltei ordinațiuni con-

sistoriale ddto 15 Decemvre 1883 Nro. 4543 B.

Emolumentele sânt:

1. Casa parochială cu două încăperi, cuină și pivniță, un șopron, una sură cu două grajduri, toate în stare bună și coperite cu țigle.

2. 5 Jugăre 1464 pământ arătoriu și fâneațe.

3: Dela 40 familii câte o ferdelă de cucuruz sfărmit și dela 6 văduve câte o merță și dela 13 familii neorustici câte 2 zile de lucru.

4. Stolarele usitate în tract.

5. 4 stângini de lemne și virfurile dela aceste.

Doritorii de a ocupa această parochiă, au de ași asterne petițiunile lor instruite conform dispozițiunilor Statutului organic și al regulamentului congresual, la subscrisul oficiu protopresbiteratul în termen de 30 de zile dela publicarea acestui concurs.

Mediaș 31 Decemvre 1883.

Oficiul ppterat al tractului Mediașului în conțelegere cu comitetul parochial din Richisdorf.

Dionisiu Chendi,
admstr. ppresbiteral.

Nr. 455.

[649] 2—3

CONCURS.

Pentru ocuparea vacantei parochii de clasa a III Costeni protopresbiteratul Solnocului, în sensul ven-

ordin consistorial din 4 August Nr. 2571 B. a. c. se escrie concurs cu termenul de 30 de zile dela prima publicare.

Emolumentele sunt.

a) Folosirea porțiunii canonice a 13 jugere 306 pământ arătoriu și 26 jugere 1039 pământ de fanaț.

b) Venitele stolare usitate dela 140 de familii, la olaltă acestea toat computeate dau în bani un venit anual de 250 florini v. a.

Doritorii de a ocupa la acest post să și asterne petițiunile lor instruite în sensul statutului organic și al Reg. pentru parochii la acest oficiu protopresbiteratul, până la termenul susindicat în Cupșeni.

Cupseni în 20 Decemvre 1883.

Dela oficiul protopresbiteratul gr. or. al Solnocului.

În conțelegere cu comitetul parochial Samuil Cupșă,
protopresbiter.

Nr. 506.

[648] 3—3

EDICT.

Ioan Ienciu din Noerichiu protopresbiteratul Agnizei, care după o convălire scurtă de 7 ani a părăsit pe legiuita lui soție Ana Ilea dela Gijasa superioară dispărind în lume fără a se sci locul ubicățiunii lui, — în sensul părintescei incuviințări consistoriale se provoacă prin aceasta, ca în termen de 3 luni dela publicarea acestui Edict să se înfițosează naintea subscrisulor for matrimoniale, căci la dincontră se va pertracta și decide

procesul intentat de nevasta lui susnumită și în absența lui.

Noerichiu în 15 Decemvre 1883.
Scaunul ppterat. gr. or. al Agnizei ca for matrimonial de I instanță.

Gregoriu Maier,
admstr. ppterat.

Nr. 1700: 1882 civ.

[655] 1—3

Publicațiune.

Spre a se decide asupra admistibilității cererei proprietarilor mai mici nobili ca actori din Lemény contra fiscului ca inct pentru de proporționarea dreptului de cărcimărit, se pune zi de pertractare pe 24 Martie, a. c la 10 oare înainte de ameađi la fața locului în comuna Lemény la care se provoacă cei interesați a se înfițosa cu observarea, că primul exemplariu al cererei se poate vedé la tribunalul de aici, al doilea la oficiul comunal din Lemény.

Deș, din ședința tribunalului dela 15 Aprile, 1882.

Demn de atenziune!
EPILEPSIE
CONVULSIUNI (sgârciuri)
ȘI
BOLNAVI DE NERVI.
Affă ajutoriu sigur prin metoda mea. Onorariu numai după ce se vor vedé rezultatele. Tractament prin epistole, sute de indiviți vindecați.
Profesor Dr. Albert.

Pentru deosebitele succese din partea societății științifice franceze distins cu medalia cea mare de aur clasa I-mă,
[646] 6. Place du Trône, Paris. 3—4